

Pobjednici likovno-literarnog natječaja „Josip Pupačić i ja“ 2026

Literarni

RAZREDNA NASTAVA

1. mjesto

Zlatni sjaj borova

Na poljičkoj stini
borovi se zlate,
ptice radosno
na njima se jate.

Dok pivaju one
vesele pisme svoje,
borovi ogledaju se
u odrazu Cetine moje.

Cvitovi na livadi
pokazuju haljine nove,
a latice njihove
bubamarice kroje.

Pčelice cvitovima
ne daju mira,
lepršaju krila
šarenih leptira.

Na najvišem vrhu
Dinare moje,
sunčane zrake

borovima iglice broje.

U visinama tim
vazda zelenim,
lipota borova mojih
zlatno sjaji.

Ime i prezime učenice: Aria Matijević, 3. r.

Naziv škole: OŠ „1. listopada 1942.“, PŠ Kostanje

Adresa: Poljička cesta 63, 21207 Kostanje

Mentorica: Mirela Miličević

e-mail: mirela.milicevic@skole.hr

2. mjesto

Veliki zeleni bor

Gledam u bor, visok je do neba sa puno prstiju i iglica što bockaju vjetar.

Stoji na stini i nikamo ne ide,

čuva more da mu ne pobjegne.

Pitala sam ga: "Bore, jesi li umoran?",

On mi odgovori mirisom smole.

Njegova kora je hrapava kao djedove ruke, a grane su mu pune sunca i ptičjih pjesama.

Kad dođe noć on ne spava, sluša kako valovi šapuću kamenju.

Htjela bi se popeti skroz do vrha da vidim gdje sunce ide spavati.

Mala sam ja, a on je visok i snažan.

Oboje volimo plavo more i onaj kamen što nas drži za noge...

Ime i prezime učenika: Marijeta Garac, 3. r.

Naziv i adresa škole: Osnovna škola Skalice, Put Skalica 18, 21000 Split

Ime i prezime mentora: Tina Elez

Mail: elez.tina@gmail.com

3. mjesto

PONOSNI BOROVI

Borovi su zelene boje,
u njima mnoge ptice kuće kroje.

Visoki i vitki kao stražari,
čuvaju šumu i njezine čari.

Bor je visok i vitak,
a ni korijen mu nije jako plitak.

Iglice bujne ponosno nosi,
svakom vjetru on prkosi.

U krošnjama skriva ptičice male,
brine se da one ne bi pale.

Grane su mu duge
i izgledaju kao zelene pruge.

Hrapave su njegove kore,
kao kad moj deda ore.

Ponosno stoje i ljepotu nam daju,
dok ih svi promatraju u rodnom zavičaju.

IME I PREZIME UČENIKA: Luka Varžić, 3. r.

NAZIV I ADRESA ŠKOLE: OŠ Ladimirevci, Područna škola Ivanovci, Petra Preradovića 55, Ivanovci, 31227 Zelčin

IME I PREZIME MENTORA, ADRESA ELEKTRONIČKE POŠTE: Marija Bulut Lukačević,
marija.bulut@gmail.com

PREDMETNA NASTAVA

1. mjesto

Tiša od svijeta

U visinama, borovi su mi pod prstima
sitni poput sunčanih zraka.
Po njihovoj kori kao da ispisujem tišinu,
kao da učim govoriti bez riječi.
Tamo gdje zrak miriše na slobodu
i misli se penju u visine,
ostavljam sve što me vuče dolje
i postajem lakša nego prije.
Korak mi više nije težak,
a vrijeme kao da nestaje.
Sve postaje jedan trenutak
koji traje koliko i jedan udah.
Dodirujem svijet kao da je prvi put moj,
kao da sam i ja dio neba
koje se probija kroz granje.
I dok borovi stoje mirni i sigurni,
učim od njih kako rasti bez buke,
kako biti snažna bez potrebe da me itko vidi.

U visinama shvatim
da nisam mala.
Samo sam tiša od svijeta,
ali dovoljna da zasvijetlim.

Petra Koščević, 6. razred
OŠ Trnovitica
Velika Trnovitica 96,
43285 Velika Trnovitica
Monika Evaj
mona2906@gmail.com

2.mjesto

Svitanje zore

Uzdigne se zora
što satima spavaše u mraku
da bi razbudila usnuloga pijetla,

da bi se biljke mogle
u svjetlini sunca utopiti
otvarajući latice svoje
i pozdravljajući tako novi dan.

Prvo je zora duboko zijevnula
stvorivši lagani vjetar
da pelud razigranu raznese,

zatim je gorkim suzama svojim
oblivenim samoćom

stvorila blistavu rosu
da se razigrane travke na livadi
sjaje i blistaju u skladu.

Prstima sitnim
poput sunčanih je zraka
prosula jutarnju prašinu
kako bi zraku dala svježinu.

Svoje je zlačane boje
raznijela po nebu
kao da je nebo platno
stvarajući polako
čarobni nebeski svod.

Naposljetku je zora
razmrsila gustu kosu svoju
otjeravši sve oblake tmurne
i pritom poželjevši
pticama nježnim
sretan put.

Natali Milković, 6. razred
OŠ Sesvetska Sela
Letnička 5, 10360 Sesvete, Zagreb
Renata Kovačiček, prof.
renata.kovacicek@skole.hr

3.mjesto

Dodir duše i neba

Ovdje, na livadi pokraj Cetine,
sunce svojim nježnim zrakama
razigrano miluje zemlju.

Na livadi pokraj Cetine
borovi visoki
prstima sitnim dosežu nebo.

Na mjestu gdje se nebo i zemlja dodiruju,
plahi šumovi tiho žubore.
Na livadi pokraj Cetine.

Ovdje, između neba i zemlje,
između ovih visokih borova,
moj je dom.

I kada usnem najdublji san,
moja sreća i duša ostat će
između najviših borova.

Na livadi pokraj Cetine.

Elenor Šaškor, 7. r.

Ime i prezime učenika: Elenor Šaškor

Razred: 7.

Naziv i adresa škole: OŠ „1. listopada 1942.“ Čišla, Stožernog brigadira Ante Šaškora 54, 21 253 Gata

Ime i prezime učitelja mentora: Zrinka Pavković

Adresa elektroničke pošte: zrinka.pavkovic1@skole.hr

NAŠA ŠKOLA

1. mjesto

Sunčeva igra

Jutro. . .

Sunce sramežljivo pokazuje nasmijano lice,

baca svoj pogled na borove iglice.

Oni šute, iz sna se bude,

ljepoti prirode oni se čude.

Podne. . .

Sjaji se nebo, Sunce se igra,

sjene se skrivaju, bježe i trče.

Sunce ih prati, po krošnjama skače,

Sve jače, jače i jače.

Večer. . .

Borovi šute,

igri je kraj pa se ljute.

Sunce spava,

sutra se čarobna igra nastavlja.

Meri Rogošić 5. d

mentorica : Maja Ćurlin

2.mjesto

U visinama borovi

Prstima sitnim poput sunčanih zraka

U visinama gdje borovi tiho sniju,
prstima sitnim poput sunčanih zraka
nebo dodiruju pa šapatom kriju
sve stare priče mog dalekog zavičaja.
Tamo gdje kamen pamti korake davne,
gdje vjetar nosi miris soli i trave,
srce mi luta i kad daleko krene,
uvijek se vraća pod te borove snene.
U iglama njihovim svjetlost se zlati,
kao da se djetinjstvo kroz grane vrati.
I čujem glasove u prošlosti utihnule
u šumi što vječno nad brdima živi.
Zavičaju moj, u visinama skriven,
u šaptu borova zauvijek živim.
Jer svaki listić, svaki tračak sjaja
nosi me natrag u srce moga kraja.
U kamenu onom, i kad ljudi šute,
urezane su godine i lica.
Vjetar niz padine odnosi i glasove,
a more u daljini tiho plavi diše.
Tu se sve susretne, i prošlo i sadašnje,
pa srce zna gdje mu je pravo.

U VISINAMA BOROVI

PRSTIMA SITNIM POPUT SUNČANIH ZRAKA

IME I PREZIME UČENICE: Ivona Stanić

RAZRED: 7.a

MENTORICA: Ivona Juraga

3.mjesto

U visinama

Primorski kraj kao platno u Božjoj ruci,
sivi kamen, zeleni borovi i brod u mirnoj luci.
Stari maslinici zlatne kapi rađaju,
a na moru galebovi se svađaju.
Pogled u daljinu, more s nebom se ljubi,
riba u mreži svoju bitku gubi.
Miris soli i smole bora
nešto je što svaki čovjek doživjeti mora.
U hladovini dok sunce borove grane miluje,
moje srce od ljepote se smiruje.
Zemlju obrađuju vrijedne ruke,
tvrđi kamen zadaje im muke.
Upijam boje dok sunce u dubini tone
dan je na izmaku, na crkvi zvona zvone.
Pejzaž moga kraja najmanje je moj,
u visinu nosi me ptica poj.

Ime i prezime učenika: Gabrijela Sovulj

Razred: VI.

Naziv i adresa škole: OŠ Josip Pupačić, Trg kralja Tomislava 1

Ime i prezime i e-mail mentora: Ivana Juričević, ivana.juricevic1@skole.hr